

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכל יום דנין את העדים בכינוי יכה יוסי את יוסי.	רבי יהושע בן קרחה:											■
נגמר הדין לא הורגין בכינוי, אלא מוציאין כל אדם לחוץ, שואלין את הגדול שביניהן, ואומר לו: אמור מה ששמעת בפירוש, והוא אומר, והדיינין עומדין על רגליהן וקורעין ולא מאחיין. והשני אומר: אף אני כמוהו, והשלישי אומר: אף אני כמוהו.												■
עד שיברך שם בשם.	תנא:											◇
מנהגי מילי?												^
דאמר קרא (ויקרא כ"ד) ונוקב שם וגו' בנקבו שם יומת.	שמואל:											◇
ממאי דהאי נוקב לישנא דברוכי הוא - דכתיב (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל ואזהרתיה מהכא - (שמות כ"ב) אלהים לא תקלל.												◇
ואימא מיברז הוא, דכתיב (מלכים ב' י"ב) ויקב חר בדלתו, ואזהרתיה מהכא (דברים י"ב) ואבדתם את שמם לא תעשון כן לה' אלהיכם?												◇
בעינא שם בשם, וליכא.												◇
ואימא דמנח שני שמות אהדדי ובזע להן												◇
ההוא נוקב וחזור ונוקב הוא.												◇
ואימא דחייק שם אפומא דסכינא, ובזע בה?												◇
ההוא חורפא דסכינא הוא דקא בזע.												◇
אימא פרושי שמייהו, דכתיב (במדבר א') ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות, ואזהרתיה מהכא (דברים ו') את ה' אלהיך תירא												◇
חדא - דבעינא שם בשם, וליכא. ועוד: היא ליה אזהרת עשה, ואזהרת עשה לא שמה אזהרה.												◇
ואיבעית אימא: אמר קרא (ויקרא כ"ד) ויקב ויקלל, למימרא דנוקב קללה הוא.												◇
ודילמא עד דעבד תרוייהו?												◇
לא סלקא דעתך, דכתיב (ויקרא כ"ד) הוצא את המקלל, ולא כתיב הוצא את הנקב והמקלל - שמע מינה חדא היא.												◇
איש מה תלמוד לומר איש איש - לרבות את הנכרים, שמוהרין על ברכת השם כישאל. ואינן נהרגין אלא בסייף, שכל מיתה האמורה בבני נח אינה אלא בסייף.	תנו רבנן:											◇
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: ה' - זו ברכת השם												◇
לא נצרכא אלא לרבות את הכינויין, ואליבא דרבי מאיר.	רבי יצחק נפחא:											◇
(ויקרא כ"ד) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, מה תלמוד לומר? והלא כבר נאמר (ויקרא כ"ד) ונקב שם ה' מות יומת, לפי שנאמר ונקב שם מות יומת - יכול לא יהא חייב אלא על שם המיוחד בלבד, מניין לרבות כל הכינויין? תלמוד לומר איש כי יקלל אלהיו - מכל מקום, דברי רבי מאיר.	דתנא: [רבי מאיר]											◇
על שם המיוחד - במיתה, ועל הכינויין - באזהרה	חכמים:											◇
ופליגא דרבי מישא.												◇
בן נח שבירך את השם בכינויין, לרבנן חייב. מאי טעמא? דאמר קרא כגר כאזרח - גר ואזרח הוא דבעינן בנקבו שם, אבל נכרי - אפילו בכינוי.	דאמר רבי מישא:											◇
ורבי מאיר: האי כגר כאזרח מאי עביד ליה?												◇
גר ואזרח - בסקילה, אבל נכרי - בסייף. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואיתרבו איתרבו, קא משמע לן.	[רבי מאיר]											◇
ורבי יצחק נפחא אליבא דרבנן, האי (ויקרא כ"ד) כגר כאזרח, מאי עביד ליה?												◇
גר ואזרח - הוא דבעינן שם בשם, אבל נכרי - לא בעינן שם בשם.	[רבי יצחק נפחא]											◇
איש איש למה לי?												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מיתות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי מיישא ורבי יצחק נפחא]	!										
שבע מצות נצטוו בני נח: דינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי.	תנו רבנן: [ת"ק]											
אף על הדם מן החי.	רבי חנניה בן גמליאל:											
אף על הסירוס.	רבי חידקא:											
אף על הכישוף.	רבי שמעון:											
כל האמור בפרשת כישוף - בן נח מוזהר עליו. (דברים י"ח) לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים וגו' ובגלגל התועבת האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך, ולא ענש אלא אם כן הזהיר.	רבי יוסי:											
אף על הכלאים. מותרין בני נח ללבוש כלאים, ולורוע כלאים, ואין אסורין אלא בהרבעת בהמה ובהרכבת האילן.	רבי אלעזר:											
מנהגי מילי?												
דאמר קרא (בראשית ב') ויצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל.	רבי יוחנן:											
ויצו - אלו הדינין, וכן הוא אומר (בראשית י"ח) כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו וגו'.												
ה' - זו ברכת השם, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ד) ונקב שם ה' מות יומת.												
אלהים - זו עבודה זרה, וכן הוא אומר (שמות כ') לא יהיה לך אלהים אחרים.												
על האדם - זו שפיכות דמים, וכן הוא אומר (בראשית ט') שפך דם האדם וגו'.												
לאמר - זו גילוי עריות, וכן הוא אומר (ירמיהו ג') לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר.												
מכל עץ הגן - ולא גזל												
אכל תאכל - ולא אבר מן החי.												
ויצו - זו עבודה זרה, אלהים זו דינין.	כי אתא רבי יצחק תני איפכא:											
בשלמא אלהים זו דינין - דכתיב (שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים. אלא ויצו זו עבודה זרה, מאי משמע?												
(שמות ל"ב) סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם וגו'.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדימי]	!										
(הושע ה') עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו.	וחד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדימי]	!										
מאי בנייהו												
איכא בנייהו נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה. למאן דאמר עשו - משעת עשייה מיחייב, למאן דאמר כי הואיל הלך - עד דאזיל בתרה ופליח לה.												
ומי איכא למאן דאמר נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה חייב?	רבא:											
בעבודה זרה, דברים שבית דין של ישראל ממיתין עליהן - בן נח מוזהר עליהן, אין בית דין של ישראל ממיתין עליהן - אין בן נח מוזהר עליהן.	והתניא:											
למעוטי מאי - לאו למעוטי נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה?												
לא, למעוטי גיפוף ונישוק.	רב פפא:											
גיפוף ונישוק דמאי?												
אילימא כדרכה												
בר קטלא הוא												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אלא למעוטי שלא כדרכה.		!										◇	גז
דינין בני נח איפקוד?												◇	גז
עשר מצות נצטוו ישראל במרה, שבע שקיבלו עליהן בני נח, והוסיפו עליהן: דינין, ושבת, וכיבוד אב, ואם. דינין - דכתיב (שמות ט"ו) שם שם לו חק ומשפט, שבת וכיבוד אב ואם - דכתיב (דברים ה') כאשר צוך ה' אלהיך	והתניא:											◇	גז
כאשר צוך - במרה.	ואמר רב יהודה:											◇	גז
לא נצרכה אלא לעדה ועדים והתראה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◇	גז
אי הכי, מאי והוסיפו עליהן דינין?												◇	גז
לא נצרכה אלא לדיני קנסות.	אלא אמר רבא:											◇	גז
אכתי והוסיפו בדינין מיבעי ליה												◇	גז
לא נצרכה אלא להושיב בית דין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											◇	גז
והא בני נח לא איפקוד?												◇	גז
כשם שנצטוו ישראל להושיב בתי דינין בכך פלך ופלך ובכל עיר ועיר - כך נצטוו בני נח להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר	והתניא:											◇	גז
האי תנא - תנא דבי מנשה הוא דמפיק ד"ך ועייל ס"ך.	אלא אמר רבא:											◇	גז
שבע מצות נצטוו בני נח: עבודה זרה, וגילוי עריות, ושפיכות דמים, גזל, ואבר מן החי, סירוס, וכלאים.	דתנא דבי מנשה:											◇	גז
אדם הראשון לא נצטווה אלא על עבודה זרה בלבד, שנאמר ויצו ה' אלהים על האדם.	רבי יהודה:											◇	גז
אף על ברכת השם	רבי יהודה בן בתירה:											◇	גז
אף על הדינים.	יש אומרים:											◇	גז
כמאן אולא הא דאמר רב יהודה אמר רב:												◇	גז
אלהים אני - לא תקללוני, אלהים אני - לא תמירוני, אלהים אני - יהא מוראי עליכם.	[רב יהודה אמר רב]											◇	גז
כמאן - כיש אומרים.												◇	גז
תנא דבי מנשה אי דריש ויצו - אפילו הנך נמי, אי לא דריש ויצו - הני מנא ליה?												◇	גז
לעולם לא דריש ויצו, הני - כל חדא וחדא באפי נפשיה כתיבא:												◇	גז
עבודה זרה וגילוי עריות - דכתיב (בראשית ו') ותשחת הארץ לפני האלהים												◇	גז